

Bruxelles, 27 iunie 2023
(OR. en)

11107/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0214 (NLE)**

**FISC 143
ECOFIN 654**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	26 iunie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 342 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/784 în ceea ce privește perioada de autorizare și domeniul de aplicare ale măsurii speciale de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 342 final.

Anexă: COM(2023) 342 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.6.2023
COM(2023) 342 final

2023/0214 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/784 în ceea ce privește perioada de autorizare și domeniul de aplicare ale măsurii speciale de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹ („Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA-ului sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale.

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la data de 26 septembrie 2022, Republica Italiană a solicitat autorizarea de a continua să aplice derogări de la articolele 206 și 226 din Directiva TVA în ceea ce privește cerințele de plată și facturare a TVA-ului pentru livrările de bunuri și prestările de servicii către autoritățile publice, către societățile controlate de autoritățile publice centrale și locale și către un număr de societăți cotate la bursă.

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 8 mai 2023, Italia și-a modificat cererea, solicitând ca domeniul de aplicare al autorizației să fie redus de la 1 iulie 2025 la livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate către autoritățile publice și către societățile controlate de autoritățile publice centrale și locale. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 11 mai 2023, cu privire la cererea înaintată de Republica Italiană. Prin scrisoarea din 12 mai 2023, Comisia a comunicat Republicii Italiene faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Ca urmare a introducerii unui sistem de verificări statistice, Italia a descoperit fraude considerabile în materie de TVA în legătură cu livrările de bunuri și prestările de servicii către autoritățile publice. Pentru a pune capăt acestor practici, Italia a solicitat în 2014 ca, pentru prestațiile către autoritățile publice, TVA-ul datorat să nu mai fie plătit furnizorului, ci într-un cont bancar blocat separat al autorităților fiscale. Acest mecanism este considerat în mod curent ca fiind un tip de „plată defalcată”, deoarece plata care este de obicei transferată în totalitate de către client furnizorului (contravaloarea bunurilor sau serviciilor plus TVA) este împărțită în: (i) pe de o parte, contravaloarea care este plătită furnizorului bunurilor sau serviciilor și, pe de altă parte, (ii) TVA-ul datorat care este plătit într-un cont bancar blocat al administrației fiscale.

Derogarea a fost autorizată până la 31 decembrie 2017 prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1401 a Consiliului². Prin respectiva decizie, Italia a fost autorizată să aplice o derogare de la articolul 206 din Directiva TVA în ceea ce privește plata TVA și de la articolul 226 din Directiva TVA în ceea ce privește normele privind facturarea.

Derogarea a fost solicitată de Italia pentru o perioadă limitată care să îi permită să organizeze și să pună în aplicare măsuri de control adecvate și să beneficieze din plin de datele disponibile prin facturarea electronică. Punerea în aplicare a unei obligații de facturare electronică pentru prestațiile către autoritățile publice, care permite controlul în timp real al tranzacțiilor individuale și al valorii exacte a TVA-ului pe care autoritățile publice trebuie să îl plătească pentru achizițiile lor, ar trebui să permită Italiei să auditeze sectorul în cauză pe

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² JO L 217, 18.8.2015, p. 7–8.

baza tehnicilor convenționale de control, fără a fi necesară derogarea de la Directiva TVA pentru a aplica măsura privind plata defalcată.

În conformitate cu informațiile prezentate de Italia, introducerea facturării electronice pentru prestațiile către autoritățile publice a furnizat autorităților fiscale informații considerabile privind fluxul de facturi, ceea ce permite controlul operațiunilor și al valorii corespunzătoare a TVA-ului. Cu toate acestea, un alt element al sistemului de control efectiv - obligația de a comunica autorităților fiscale date privind toate facturile emise și primite - a fost introdus doar începând cu 1 ianuarie 2017. A fost nevoie de mai mult timp pentru ca măsura să fie eficace și să poată determina contribuabilii să își îmbunătățească respectarea obligațiilor fiscale. În consecință, Italia a solicitat prelungirea derogării de la articolele 206 și 226 din Directiva TVA privind prestațiile către autoritățile publice.

În plus, Italia a descoperit evaziune fiscală în sectorul prestațiilor către societățile controlate de autoritățile publice și către un grup restrâns de 40 de societăți care sunt cotate la bursă. În vederea combaterii acestui tip de evaziune fiscală și pentru a elimina pierderile de TVA pentru veniturile publice, Italia a solicitat extinderea domeniului de aplicare al derogării de la articolele 206 și 226 din Directiva TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii către entitățile menționate mai sus, care erau considerate de Italia la fel de fiabile ca și autoritățile publice. Aceste entități sunt societăți controlate de autoritățile publice centrale și locale și o serie de aproximativ 40 de societăți comerciale cotate la bursă, reprezentând un total de aproximativ 2 400 de societăți. Italia se aștepta ca extinderea măsurii privind plata defalcată la aceste societăți să combată evaziunea fiscală sub forma neplătirii TVA de către furnizori către entitățile în cauză și, în consecință, să ducă la creșterea veniturilor din TVA.

Extinderea domeniului de aplicare al derogării a fost autorizată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 a Consiliului³ până la 30 iunie 2020. Derogarea a fost prelungită din nou până la 30 iunie 2023 prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1105 a Consiliului⁴.

Mecanismul de plată defalcată face parte dintr-un pachet de măsuri introdus de Italia pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală. Acest pachet de măsuri implică, printre altele, facturarea electronică și transmiterea electronică a datelor privind încasările zilnice. Facturarea electronică a fost introdusă începând cu 1 iulie 2018 pentru anumite sectoare și începând cu 1 ianuarie 2019 sub o formă generalizată. Această obligație a fost autorizată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului⁵. Transmiterea electronică a datelor privind încasările zilnice obligă contribuabilii implicați în comerțul cu amănuntul și în activități similare (care nu includ obligații de facturare) să stocheze electronic date privind încasările zilnice și să le transmită în format electronic către *Agenzia delle Entrate*. Această din urmă obligație a devenit aplicabilă la 1 ianuarie 2020 și, în cazul contribuabililor cu o cifră de afaceri de peste 400 000 EUR, la 1 iulie 2019. Acest pachet de măsuri a înlocuit alte măsuri de control și permite autorităților fiscale italiene să efectueze verificări încrucișate ale diferitelor operațiuni declarate de operatori și să monitorizeze plățile de TVA ale acestora. Cele mai recente modificări legislative au introdus obligația de a pune imediat la dispoziția contribuabililor datele privind operațiunile legate de TVA din facturile electronice, tranzacțiile transfrontaliere și comisioanele electronice, pentru a facilita respectarea normelor, ceea ce va facilita precompletarea de către *Agenzia delle Entrate* a declarațiilor de TVA și întocmirea deciziilor de impunere periodice, pe care contribuabilii vor putea să le accepte sau să le completeze.

³ JO L 118, 6.5.2017, p. 17.

⁴ JO L 242, 11.12.2006, p. 4.

⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului din 16 aprilie 2018 de autorizare a Republicii Italiene să aplice o măsură specială de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 99, 19.4.2018, p. 14-15.

În conformitate cu considerentul 7 din Decizia 2017/784 menționată anterior, odată ce acest sistem a fost integral pus în aplicare, nu ar trebui să fie necesară o derogare suplimentară de la Directiva 2006/112/CE în vederea aplicării măsurii privind plata defalcată. Cu toate acestea, astfel cum se arată în considerentul (8) din Decizia 2020/1105, având în vedere că, la momentul respectiv, aceste măsuri fuseseră puse în aplicare recent, ar fi fost prematur să se evalueze pe deplin eficacitatea lor. În plus, având în vedere perioada dificilă cu care s-a confruntat Italia din cauza pandemiei de COVID-19, persoanele impozabile au întâmpinat mai multe dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare a modificărilor necesare în sistemele lor de facturare, similare cu dificultățile întâmpinate de administrațiile fiscale la momentul adaptării sistemelor de control și a sistemelor informatice. Prin urmare, eliminarea măsurii ar putea avea efecte negative semnificative în lupta împotriva evaziunii fiscale și în colectarea TVA, precum și în ceea ce privește costurile administrative suportate de persoanele impozabile. Din acest motiv, autorizarea de a continua aplicarea mecanismului de plată defalcată a fost prelungită până la 30 iunie 2023.

Cu toate acestea, Italia consideră că mecanismul de plată defalcată și facturarea electronică obligatorie au prezentat sinergii care au dus la o reducere semnificativă a fraudei în materie de TVA și, prin urmare, acestea ar trebui să coexiste în continuare, având în vedere că plata defalcată este un instrument de prevenire a fraudei, în timp ce facturarea electronică este un instrument de detectare a fraudei.

Potrivit Italiei, eficacitatea mecanismului de plată defalcată constă în faptul că acest instrument acționează în mod preventiv în ceea ce privește cazurile de evaziune fiscală, asigurând astfel venituri mai mari decât orice măsură care implică activități de control ex post. Indiferent de caracterul oportun și imediat al activității de control, măsurile ex post nu pot asigura întotdeauna recuperarea efectivă a taxei eludate. Deși facturarea electronică (sau raportarea datelor facturii în cazurile în care facturarea electronică nu este obligatorie) este o măsură extrem de eficace, odată ce controlul a fost efectuat, este posibil ca persoana care se sustrage de la plata taxei să nu aibă capacitatea financiară necesară pentru a plăti datoria. Din acest motiv, Italia susține că mecanismul de plată defalcată este un instrument foarte eficace atunci când beneficiarul are un grad de respectare a obligațiilor fiscale mai ridicat decât furnizorul. Prin urmare, Italia consideră că aceste măsuri sunt complementare, nu interschimbabile.

Cu toate acestea, pentru a-și onora angajamentul de a elimina treptat această măsură, prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 8 mai 2023, Italia și-a modificat cererea de excludere din domeniul de aplicare al măsurii speciale a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către societățile enumerate în indicele FTSE MIB al *Borsa Italiana*, începând cu 1 iulie 2025. Acest interval de timp va permite persoanelor impozabile afectate de limitarea domeniului de aplicare al derogării să efectueze ajustările operaționale adecvate, iar autorităților italiene să monitorizeze eficacitatea măsurii și să evalueze în mod adecvat posibilele măsuri alternative.

Trebuie subliniat că unul dintre efectele plății defalcate este faptul că furnizorii, fiind persoane impozabile, nu sunt în măsură să deducă TVA-ul plătit în amonte din TVA-ul primit, aferent prestațiilor. Ei s-ar putea afla mereu într-o poziție de credit, fiind nevoiți să solicite o rambursare efectivă a acestui TVA de la administrația fiscală. Pe de altă parte, în anumite condiții, Italia autorizează acești furnizori să deducă TVA-ul pe care nu l-au primit de la clienții lor din alte taxe datorate în Italia, limitând, astfel, problema fluxului de lichidități care poate apărea pentru societățile plătitoare de impozite în Italia. Conform datelor furnizate de Italia, durata medie de prelucrare a rambursărilor de TVA în 2021 a fost, în general, de 68 de zile, iar în cazul cererilor referitoare la persoanele impozabile în cadrul plății defalcate, această durată medie a fost de 63 de zile.

Având în vedere cele de mai sus, se propune acceptarea cererii prezentate de Italia de a prelungi autorizarea derogării, dar numai până la 30 iunie 2026 (nu până la 31 decembrie 2026, astfel cum solicitase Italia). Această perioadă ar trebui să fie suficientă pentru a se realiza o evaluare completă a eficacității măsurilor puse în aplicare cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate. Mai mult, până atunci, întreprinderile și administrația fiscală vor fi mai în măsură să efectueze adaptările necesare în sistemele lor.

Având în vedere domeniul mai larg de aplicare al derogării și problemele cu care se confruntă societățile în ceea ce privește restituirile de TVA, este important să se asigure continuitatea necesară în cadrul acestei derogări și, în special, să se evalueze impactul măsurii asupra nivelului fraudei în materie de TVA și asupra situației restituirii TVA în cazul persoanelor impozabile care beneficiază de derogare. Prin urmare, Italiei i se solicită să furnizeze un raport cu privire la procedura de restituire a TVA în ceea ce privește situația furnizorilor (persoane impozabile) care fac obiectul derogării, la cincisprezece luni de la data intrării sale în vigoare. Acest raport ar trebui să furnizeze mai ales statistici în ceea ce privește durata medie de timp necesară pentru rambursarea efectivă a TVA-ului către aceste persoane impozabile și să sublinieze anumite probleme care ar putea apărea în acest context. Raportul ar trebui să indice, de asemenea, diferitele măsuri puse în aplicare pentru a combate evaziunea fiscală în ceea ce privește livrările care fac obiectul derogării, data intrării în vigoare, precum și o evaluare a eficacității acestora.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Derogarea este coerentă cu dispozițiile politicilor în vigoare.

La 8 decembrie 2022, Comisia a adoptat o Propunere de directivă a Consiliului de modificare Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală⁶. Unul dintre principalele obiective ale propunerii de combatere a fraudei în domeniul TVA prin punerea în aplicare a cerințelor de raportare digitală bazate pe facturarea electronică. Această reformă, odată adoptată, va permite statelor membre să pună în aplicare facturarea electronică obligatorie, pe care Italia o aplică deja în prezent, eliminând necesitatea solicitării unor derogări suplimentare de la Directiva TVA pentru a pune în aplicare astfel de sisteme. După cum s-a menționat mai sus, raportarea datelor către administrația fiscală prin intermediul facturării electronice face parte din pachetul de măsuri adoptate de Italia, împreună cu mecanismul de plată defalcată, pentru combaterea fraudei în materie de TVA.

Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/310 a Consiliului⁷, o derogare similară a fost acordată și Poloniei în vederea aplicării mecanismului de plată defalcată. Această derogare a fost acordată inițial până la 28 februarie 2022 și ulterior prelungită până la 28 februarie 2025⁸. Sistemul polonez de plată defalcată cuprinde un mecanism opțional de plată defalcată și unul obligatoriu. Sistemul obligatoriu de plată defalcată afectează livrările de bunuri și prestările de servicii plătite prin transferuri bancare electronice efectuate între persoane impozabile în zone deosebit de expuse fraudei în materie de TVA și în care s-au detectat fraude timp de mai mulți ani. În cadrul sistemului obligatoriu de plată defalcată din Polonia, banca acționează în calitate de agent de defalcare a plății, transferând suma plătită de client în conturile

⁶ COM/2022/701 final.

⁷ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/310 a Consiliului din 18 februarie 2019 prin care Polonia este autorizată să aplice o măsură specială de derogare de la articolul 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 51, 22.2.2019, p. 19.

⁸ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/559 a Consiliului din 5 aprilie 2022 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/310 în ceea ce privește autorizarea acordată Poloniei de a continua să aplice măsura specială de derogare de la articolul 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 108, 7.4.2022, p. 51.

corespunzătoare ale furnizorului, și anume baza de impozitare în contul curent al comerciantului, iar valoarea TVA-ului în contul blocat de TVA al comerciantului. Fondurile din contul blocat de TVA sunt deținute de persoana impozabilă, însă posibilitatea acesteia de a dispune de fonduri este limitată, în principiu, la plata TVA-ului datorat autorității fiscale sau la plata TVA-ului rezultat din facturile primite de la furnizori.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

În temeiul articolului 395 din Directiva TVA, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile prezentei directive pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază, propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii Europene. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

• Proportionalitate

Decizia se referă la o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere faptul că această derogare este temporară și limitată la livrările de bunuri și prestările de servicii către sectorul public, către întreprinderile care sunt controlate de stat și către societățile cotate la bursă (în cazul acestora din urmă, doar până la 1 iulie 2025), domeniul de aplicare este direcționat către sectoare specifice în care există probleme considerabile de evaziune fiscală. Prin urmare, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume combaterea evaziunii fiscale.

• Alegerea instrumentului

Instrumentul propus este o decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Consultări cu părțile interesate

Nu s-a efectuat nicio consultare a părților interesate. Prezenta propunere se bazează pe o cerere depusă de Italia și privește numai acest stat membru.

• Evaluarea impactului

Nu a fost efectuată o evaluare a impactului, deoarece se preconizează că propunerea nu va avea un impact economic, de mediu sau social semnificativ.

Propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului vizează prelungirea aplicării derogării de la articolele 206 și 226 din Directiva TVA pentru livrările către autoritățile publice, societățile controlate de autoritățile centrale și locale și un număr de aproximativ 40 de societăți cotate la bursă. Prin impunerea plății TVA-ului datorat într-un cont bancar separat al administrației fiscale, propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului vizează, în primul rând, combaterea evaziunii fiscale sub forma neplății TVA-ului de către furnizori către entitățile enumerate. Măsura aplicată în prezent de Italia s-a dovedit a fi un instrument eficace în acest scop.

Conform datelor furnizate de Italia, punerea în aplicare a măsurii determină o creștere a plăților de aproximativ 4,6 miliarde EUR pe an. Această sumă a fost determinată de *Agenzia delle Entrate*, ținând cont de faptul că, în cazul furnizorilor *Pubblica Amministrazione* (PA), pentru aceleași operațiuni, totalul sumelor mai mici ale TVA-ului în aval plătite efectiv ca urmare a introducerii mecanismului de plată defalcată, cu deducerea creșterii compensațiilor și a rambursărilor, este inferior plăților efectuate de PA pentru aceleași operațiuni. Analiza suplimentară efectuată de Italia concluzionează că acest efect a rămas stabil în toți anii în care măsura a fost pusă în aplicare cu întregul său domeniu de aplicare. Italia se teme că eliminarea măsurii ar putea duce la o pierdere de venituri de aceeași amploare într-un moment în care Italia trebuie să facă față în continuare unui deficit semnificativ de încasare a TVA.

Un alt efect care ar trebui luat în considerare este faptul că furnizorii din cadrul acestui sistem nu primesc TVA de la clienții lor. Prin urmare, aceștia vor trebui să solicite, de cele mai multe ori, rambursarea efectivă a TVA-ului, în cazul în care nu pot deduce acest TVA din alte impozite datorate în Italia. Pentru a se evita un impact negativ asupra acestor persoane impozabile, cu atât mai mult în cazul în care furnizorii nu sunt stabiliți în Italia, este esențial ca procedura de rambursare să funcționeze corect și rapid. Potrivit Italiei, termenele medii de procesare pentru restituiri respectă în mare măsură termenul de trei luni stabilit de legislația națională⁹. În plus, aceste termene de prelucrare sunt reduse pentru întreprinderile care fac obiectul mecanismului de plată defalcată datorită tratamentului prioritar al acestor cereri. De asemenea, introducerea facturării electronice a facilitat prelucrarea globală a cererilor, contribuind la reducerea generală a timpului necesar pentru prelucrarea cererilor de rambursare. Conform datelor furnizate de Italia, durata medie de prelucrare a restituirilor în 2021 a fost de 68 de zile, iar în cazul cererilor de plată defalcată, această durată medie a fost de 63 de zile.

- **Drepturi fundamentale**

Propunerea nu are consecințe asupra protecției drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Măsura nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenite din TVA.

⁹ Articolul 2 alineatul (2) litera (e) din Decretul prezidențial nr. 633 din 26 octombrie 1972.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/784 în ceea ce privește perioada de autorizare și domeniul de aplicare ale măsurii speciale de derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1401 a Consiliului², Italia a fost autorizată până la 31 decembrie 2017 să impună ca taxa pe valoarea adăugată (TVA) datorată pentru prestațiile către autoritățile publice să fie plătită de către respectivele autorități într-un cont bancar separat blocat al administrației fiscale („măsura specială”) Această măsură specială a reprezentat o derogare de la articolele 206 și 226 din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește plata TVA-ului și regulile de facturare.
- (2) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 a Consiliului³, Italia a fost autorizată să aplice măsura specială până la 30 iunie 2020, iar domeniul de aplicare al măsurii speciale a fost extins pentru a include livrările de mărfuri și prestările de servicii către anumite societăți controlate de autorități publice și către societățile cotate la bursă care sunt incluse în indicele *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa* (FTSE MIB). Respectiva autorizație a fost prelungită ulterior până la 30 iunie 2023 prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/2348 a Consiliului⁴.
- (3) Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 26 septembrie 2022, Italia a solicitat prelungirea autorizației respective până la 31 decembrie 2026. Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 8 mai 2023, Italia a solicitat ca domeniul de aplicare al măsurii speciale să fie limitat, începând cu 1 iulie 2025, la livrările de bunuri și prestările de servicii către autoritățile publice și către anumite societăți controlate de autoritățile publice.
- (4) Prin scrisoarea din 11 mai 2023, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea depusă de Italia. Printr-o scrisoare din 12 mai 2023, Comisia a înștiințat Italia că dispune de toate informațiile necesare pentru examinarea cererii.

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² JO L 217, 18.8.2015, p. 7–8.

³ JO L 118, 6.5.2017, p. 17.

⁴ JO L 242, 11.12.2006, p. 4.

- (5) Măsura specială face parte dintr-un pachet de măsuri introdus de Italia pentru a combate fraudele și evaziunea fiscală. Pachetul de măsuri respectiv, care include și o obligație de facturare electronică, astfel cum a fost autorizată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului⁵, a înlocuit alte măsuri de control și le permite administrației fiscale italiene să efectueze verificări încrucișate ale diferitelor operațiuni declarate de operatori și să monitorizeze plățile de TVA ale acestora.
- (6) Italia consideră că, în contextul pachetului de măsuri pus în aplicare, facturarea electronică obligatorie reduce intervalul de care are nevoie administrația fiscală pentru a se informa cu privire la existența unui caz potențial de fraudă sau evaziune fiscală. Cu toate acestea, Italia consideră că, în absența mecanismului de plată defalcată introdus prin măsura specială, recuperarea de la persoanele care comit fraude fiscale sau evaziune fiscală, odată ce a fost efectuată verificarea încrucișată, ar putea fi imposibilă dacă acestea sunt insolubile. Prin urmare, mecanismul de plată defalcată, ca măsură *ex ante*, s-a dovedit a fi foarte eficace, precum și complementar facturării electronice obligatorii, care este o măsură *ex post*.
- (7) Italia s-a angajat în mod repetat să nu solicite reînnoirea măsurii speciale care permite aplicarea mecanismului de plată defalcată după punerea în aplicare pe deplin a pachetului de măsuri pe care Italia intenționa să îl aplice. Cu toate acestea, Italia consideră că, având în vedere eficacitatea măsurii speciale și sinergiile acesteia cu alte măsuri aplicate, în special cu obligația de facturare electronică, măsura specială ar trebui prelungită în scopul de a evita un regres în eforturile depuse pentru reducerea deficitului de încasare a TVA din Italia. Cu toate acestea, pentru a-și onora angajamentul de a elimina treptat măsura specială, Italia și-a modificat solicitarea de a exclude din domeniul de aplicare al măsurii speciale, începând cu 1 iulie 2025, livrările de bunuri și prestările de servicii către societățile cotate la bursă care sunt incluse în indicele *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa* („FTSE MIB”). Acest interval de timp va permite persoanelor impozabile afectate de limitarea domeniului de aplicare al măsurii speciale să efectueze ajustările operaționale adecvate, iar autorităților fiscale italiene să monitorizeze eficacitatea măsurii speciale și să evalueze în mod adecvat posibilele măsuri alternative.
- (8) Unul dintre efectele acestei măsuri speciale este că furnizorii, fiind persoane impozabile, nu sunt în măsură să își deducă TVA-ul plătit în amonte din TVA-ul primit, aferent prestațiilor. Acești furnizori s-ar putea afla mereu într-o poziție de credit, fiind nevoiți să solicite o rambursare efectivă a acestui TVA plătit în amonte de la administrația fiscală. Conform informațiilor oferite de Italia, persoanele impozabile care efectuează operațiuni supuse schemei de plată defalcată au dreptul de a primi cu prioritate plata creditelor de TVA corespunzătoare, în limita creditului care decurge din aceste operațiuni. Această practică implică faptul că cererile de rambursare legate de mecanismul de plată defalcată sunt prelucrate cu prioritate atât în cursul anchetei preliminare, cât și la momentul plății sumelor datorate din rambursările neprioritare.
- (9) Derogarea solicitată ar trebui să fie limitată în timp pentru a se putea evalua dacă măsura specială în cauză este adecvată și eficace. Prin urmare, autorizația ar trebui prelungită până la 30 iunie 2026, ceea ce ar lăsa suficient timp pentru evaluarea eficacității măsurilor puse în aplicare de Italia cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate.

⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/593 a Consiliului din 16 aprilie 2018 de autorizare a Republicii Italiene să aplice o măsură specială de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 99, 19.4.2018, p. 14-15.

- (10) Pentru a se garanta monitorizarea necesară în cadrul derogării solicitate și, în special, pentru a se evalua impactul asupra rambursărilor de TVA către persoanele impozabile care beneficiază de derogarea respectivă, Italia ar trebui să fie obligată să prezinte un raport Comisiei, cel târziu în septembrie 2024, referitor la situația generală și, în special, la timpul mediu necesar pentru rambursarea TVA-ului către persoanele impozabile și la eficacitatea măsurii speciale și a oricăror alte măsuri puse în aplicare de Italia cu scopul de a reduce evaziunea fiscală în sectoarele vizate. Respectivul raport ar trebui să includă o listă a diferitelor măsuri puse în aplicare împreună cu data intrării lor în vigoare.
- (11) Măsura specială este proporțională cu obiectivele urmărite, întrucât este limitată în timp și nu privește decât sectoarele în care există probleme considerabile în ceea ce privește evaziunea fiscală. În plus, măsura specială nu generează un risc de reorientare a evaziunii fiscale către alte sectoare sau către alte state membre.
- (12) Măsura specială nu va afecta negativ cuantumul global al încasărilor din impozitele colectate în etapa de consum final și nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA.
- (13) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/784 a Consiliului se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 1 se elimină a treia liniuță;
- (2) La articolul 3 al doilea paragraf, data de „30 septembrie 2021” se înlocuiește cu data de „30 septembrie 2024”.
- (3) La articolul 5, data de „30 iunie 2023” se înlocuiește cu data de „30 iunie 2026”.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte la data notificării acesteia.

Cu toate acestea, articolul 1 punctul 1 se aplică de la 1 iulie 2025.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*